

1601 7/9 34: Eneste Beh. (eft. Fællesudv.) af F. t. L. ang. Laan og Tilskud til Grundforbedr. 1602

[Johs. Clausen.]

Fællesudvalgets konservative og Venstre-Medlemmer, en anden Indstilling, hvor der ogsaa er stillet Forslag om at lade sidste Stykke af § 1 udgaa. Jeg maa dertil knytte en Bemærkning, som findes i Betænkningen, og som lyder saaledes — jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse gerne læse den højt —

„Selv om man principielt fastholder, at Grundforbedringsarbejder ifølge Loven bør udføres til den paa Egnen gængse Løn for tilsvarende Arbejder, har man ikke fundet det paakrævet at fastholde Bestemmelsen herom i § 1, sidste Stykke, i Landstingets Affattelse, idet den foreslaaede Efterbevilling paa 3½ Mill. Kr. udelukkende dækker allerede udførte Arbejder.“

Desuden foreslaar vi en Ændring i § 5, som gaar ud paa at ændre de i Forslaget fra Folketinget opførte 20 Millioner til 13½ Million, og endelig har vi ment, det vilde være naturligt at lade Forslagets § 7, som bemyndiger Landbrugsministeriet til at lade Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 optrykke med de af nærværende Lov flydende Ændringer, udgaa. Man har ikke fundet Beføjelse til at lade den blive staaende.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Tinget at stemme for Indstilling under Nr. II.

Kr. Johansen: Som man vil se af Betænkningen, er det altsaa ikke lykkedes at naa til Enighed i Fællesudvalget. Det er ikke lykkedes, fordi Flertallet i denne Sal fastholdt en Affattelse af Lovforslaget, der maa betegnes som upaakrævet, og som i hvert Fald kun kunde have den ene Hensigt at lægge et Pres nedad paa en Arbejds løn, der i Forvejen ikke er for høj. Det, der nu foreligger, er enten at vedtage Forslaget i Folketingets Affattelse eller vedtage en Ordning, der slaar Døren i for fremtidige Arbejder, lukker af for en Genoptagelse af det Arbejde, der nu har været standset i adskillige Maaneder. Det er derfor ganske naturligt, at vi, som ikke har kunnet gaa ind paa Flertalspartiernes Krav om en Løntryksbestemmelse i Loven, ønsker at fastholde det Forslag, der skaber Muligheder for igen at optage Arbejdet, og jeg vil anbefale at stemme for Indstillingen under Nr. I. Det er mu-

ligt, at den ikke vedtages — det kan vel være sandsynligt, at den i hvert Fald ikke vedtages i dette høje Ting —, men saa er det ganske vist ogsaa min Opfattelse, at Kraverne udefra fra alle Sider efterhaanden vil blive saa stærke, at der inden alt for længe vil komme en Situation, der tvinger Rigsdagen til igen at vedtage en Grundforbedringslov, saa at disse Arbejder kan genoptages.

Landbrugsministeren (Bording): Forskellen mellem de to Indstillinger, der her foreligger, er reelt set udelukkende den, at Bevillingen ved Indstilling II nedsættes til 13½ Mill. Kr., idet man i begge Indstillinger foreslaar, at sidste Stykke af Landstingets Affattelse af § 1 udgaa. Ændringen i Indstilling II om, at § 7 skal udgaa, har jo ingen reel Betydning, idet denne Paragraf blot indeholder en Bemyndigelse for Ministeren til at optrykke den gamle Lov med de nye Ændringer.

Jeg forstaar ikke, at de to Partier, som har Flertallet i Landstinget, ønsker at nedsætte Bevillingen fra 20 til 13½ Mill. Kr. Jeg begriber ikke, hvorledes man vil begrunde en saadan Indstilling, idet jo, som det ogsaa er udtrykt i Betænkningens to sidste Linier, de „3½ Mill. Kr. udelukkende dækker allerede udførte Arbejder“. Det vil altsaa sige, at de Landmænd, som efter at den gamle Lov faktisk var ophørt, idet Bevillingen var opbrugt, letsindigt, uden at afvente Rigsdagens Afgørelse, har paabegyndt og fuldendt deres Grundforbedringsarbejder, faar Laan, hvorimod Landmænd i de Amter, hvor Udvalgene maaske har været mere forsigtige og har henstillet at vente, indtil man saa, at der var Sikkerhed for at faa disse Laan, og Landmænd, der selv har været forsigtige og ikke har ønsket at paabegynde Arbejdet, skønt det maaske var lige saa nødvendigt som de andres, før Rigsdagens Beslutning forelaa, udelukkes fra at faa Laan. Jeg for mit Vedkommende kan ikke være med til at gennemføre en Administration, der betegner en saadan Uretfærdighed over for Landmændene, som dette Forslag vil betyde, og jeg maa derfor fraraade at stemme for Indstilling II.

Rasmussen (Hvolbæk): Jeg kan ganske slutte mig til den Motivering, Landbrugs-